

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: Y. H., zastoupeného JUDr. Josefem Peštou, advokátem v Praze 4, Lipenská 555, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2005, čj. OAM-873/VL-20-VL02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2005, čj. 62 Az 33/2005-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Odměna advokáta JUDr. Josefa Pešty se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 5. 2005, čj. OAM-873/VL-20-VL02-2005, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona

č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě. Uvedl, že z Ukrajiny uprchl v roce 2002, aby si zachránil život, když mu na Ukrajině hrozilo vážné nebezpečí ze strany vymahačů výpalného. V České republice obdržel správní vyhoštění, protože se mu nepovedlo získat doklady k pobytu. Jeho manželka zde žije legálně. O azyl požádal, aby se nemusel vrátit na Ukrajinu, čehož se velmi obává.

Krajský soud v Ostravě žalobu rozsudkem ze dne 14. 9. 2005, čj. 62 Az 33/2005–18, zamítl, neboť dospěl k závěru, že skutková zjištění, z nichž rozhodnutí žalovaného vycházelo, byla dostatečná. Právní závěr žalovaného vyjádřený v rozhodnutí, podle kterého byla žádost o udělení azylu podána s cílem vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění, je v souladu se zákonem. Nad rámec nutného odůvodnění pak krajský soud uvedl, že nebylo prokázáno, že stěžovatel opustil Ukrajinu z důvodů pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, nebo z důvodu strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství nebo politického přesvědčení.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], jestliže v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že nebylo prokázáno, že stěžovatel opustil Ukrajinu z důvodů pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, nebo z důvodu strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství nebo politického přesvědčení. Stěžovatel je však přesvědčen, že obava z mafie splňuje uvedené předpoklady. V případě nuceného opuštění České republiky mu na Ukrajině hrozí z politických důvodů vážné nebezpečí.

Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Uvedl, že stěžovatel podal žádost o azyl až poté, co mu bylo uděleno správní vyhoštění, i když mu nic nebránilo v tom, aby tak učinil již dříve; podmínky pro aplikaci ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu tak byly naplněny. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti za odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost

uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Důvodnost kasační stížnosti samotné posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel se dovolával stížního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že zákon o azylu stanoví předpoklady pro udělení azylu jednak pozitivně v ustanovení § 12, jednak negativně v ustanovení § 15 a § 16. Jsou-li splněny podmínky taxativně vymezené v ustanovení § 16 odst. 1 zákona o azylu, tj. podmínky pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné, není namístě zkoumat případnou existenci důvodů pro udělení azylu podle § 12 citovaného zákona, protože udělení azylu je za takové situace vyloučeno (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2004, čj. 7 Azs 124/2004–45, publikované pod č. 349/2004 Sb. NSS). Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve.

Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel pobýval na území České republiky nepřetržitě od října roku 1997, s výjimkou 15 dnů v říjnu roku 2002, kdy pobýval na Ukrajině z důvodu pohřbu své matky. Po ukončení platného pobytu v České republice na jaře roku 1999 zde pobýval nelegálně. V pohovoru k žádosti o udělení azylu dne 10. 5. 2005 uvedl, že si této skutečnosti byl vědom a potvrdil, že se v České republice mohl volně pohybovat a měl tedy možnost kontaktovat české státní orgány a s jejich pomocí si upravit pobyt v České republice, této možnosti však nevyužil. Dne 23. 4. 2005 bylo stěžovateli doručeno rozhodnutí o uložení správního vyhoštění a stěžovatel v pohovoru potvrdil, že o azyl v České republice požádal až následně, aby se vyhnul nucenému vycestování na Ukrajinu.

Stěžovatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu již dříve. Žalovaný tedy v souladu se zákonem rozhodl o zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. V takovéto situaci pak žalovaný neměl a ani nemohl zkoumat, zda jsou v případě stěžovatele dány azylově relevantní důvody podle § 12 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud zhodnotil stížní námitku jako nedůvodnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné jiné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, odměnu advokáta částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé, a dále 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

